

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VI. Non decuisse Christianos Sacerdotes carnæli successione propagari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

CAPVT VI.

Quarta Propositio.

NON decuisse Christianos Sacerdotes carnali
successione propagari. Confirmatur hæc senten-
 tia PRIMVM ex figura, quæ in lege naturæ præ-
 cessit; nam Melchisedech, secundum cuius ordi-
 nem Christus & Christiani sacerdotes esse dicuntur; idcirco
 sine patre, sine matre, sine genealogia fuisse describitur ad
 Hebræos 7. vt intelligeremus sacerdotes Christianos non
 debere nasci, sed fieri.

SECUNDO idem probatur ex prophetia Isaiæ 66. *Assumam,*
inquit Dominus, ex eis Sacerdotes & Leuitas. In quæ locum
 obseruat S. Hieronymus, ideo dixisse Prophetam, assumam
 ex eis, quia in Testamento nouo, de quo apertissimè eo lo-
 co loquitur Isaias, non erant Sacerdotes nascituri ex vna ali-
 qua familia, sed assumendi ex omnibus Gentibus.

TERCIO idem probatur ex differentia Testamenti noui,
 ac veteris; vt enim in Testamento veteri populus Dei pro-
 pagabatur per carnalem generationem ex Iacob, in nouo
 autem propagatur per spiritualem regenerationem ex Chri-
 sto: ita quoque par erat vt in Testamento veteri Sacerdotes
 carnali successione propagarentur, in nouo autem spirituali
 electione assumerentur. Item, quemadmodum sacerdotium
 Aaronicum carnale fuit, quippe quod totum in bobus, & o-
 uibus mactandis occupabatur, Christianum autem sacer-
 dotium spirituale est, cum in hostia spirituali, ac diuina sa-
 crificanda occuperetur, sic etiam æquum erat, vt sacerdotum
 propagatio in Testamento veteri carnalis, in nouo spiritua-
 lis esset. ADDE, quod illi vxores, & liberos habebant, proin-
 de facillè potuit illa ratio institui, vt parentibus filij succe-
 derent; nostri autem cœlibes esse debent, præsertim secun-
 dum ritum Ecclesiæ purioris: quare nõ potest vllõ pacto fie-
 ri, vt sacerdotium Christianum successionem carnalis gene-
 rationis consequatur.

QUARTO idem probatur naturali ratione. Christianæ
 enim Reipublicæ (quæ sanè perfectissima est) perfectissima
 ratio conuenit instituendi Ministros: At longè melior est
 ratio

ratio per electionem, quàm per generationem; nam si electio valeat, semper optimi & doctissimi Pastores præfici possunt Ecclesiis; si autem generatio locum habeat, cogemur non rarè pueros habere Episcopos, aut viros improbos, & imperitos.

Neque verò rectè obiici potest, etiam nunc eligi sæpe improbos, & imperitos, aut adolescentulos, ac penè pueros. id enim non accidit ex natura rei, sed vitio eligentium, quòd facillè emendari potest. At generatio naturaliter affert secum eiusmodi incommoda, quæ nullum omnino remedium admittunt. Maneat igitur, melius esse Pastores Ecclesiæ eligi, quàm nasci.

CAPVT VII.

Quinta Propositio.

Hic eligendi summum Pontificem, ceterosq; Ecclesiæ Pastores, & Ministros, non conuenit populo iure diuino: Sed si quid aliquando in hac re populus potuit, id totum habuit ex conuiuentia, vel concessione Pontificum. Hæc propositio propriè statuitur aduersus Lutheranos, & Calvinistas. & probatur PRIMO exemplo Aaronis, & testimonio B. Pauli. scribit enim Apostolus ad Hebr. 5. Neminem assumere sibi debere honorem, nisi vocetur à Deo, tanquam Aaron; atqui Aaron à solo Mose fuit electus in Pontificem, sine villo vel consensu, vel consilio multitudinis.

SECUNDO idem probatur exemplo, & verbo Christi; Christus enim Ioan. 20. Apostolis ait: *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos.* Quocirca voluit, vt ea potestate, eaque ratione Apostoli gubernarent Ecclesiam, qua ipse eam gubernauerat eo tempore, quo præsentiam suam mundo exhibuerat. At ipse Apostolos primùm duodecim, ac deinde discipulos septuaginta duos. elegit, sine consilio, aut suffragio villo multitudinis.

TERTIO ex iure diuino, tum naturali, tum etiã scripto;